

Svensk författningssamling

Lag om ändring i brottsbalken

Utfärdad den 26 februari 2026

SFS 2026:94

Publicerad
den 3 mars 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 23 kap. 2–5 och 7 §§ brottsbalken ska ha följande lydelse.

23 kap.

2 §² Den som inte har gjort sig skyldig till fullbordat brott eller försök till brott döms, om sådant ansvar är särskilt föreskrivet, för förberedelse till brottet om han eller hon, med uppsåt att utföra eller främja brott,

1. tar emot, lämnar, förmedlar eller utlovar betalningsmedel eller annat som betalning för ett brott eller för att täcka kostnader för utförande av ett brott, eller

2. förvärvar, anskaffar, tillverkar, överlämnar, tar emot, förvarar, transporterar, sammanställer, överlåter eller tar annan liknande befattning med något som, med beaktande av dess beskaffenhet och omständigheterna i övrigt, är särskilt ägnat att komma till användning som hjälpmedel vid ett brott eller att möjliggöra utförandet av ett brott.

För stämpling till brott döms, om sådant ansvar är särskilt föreskrivet, den som

1. kommer överens med någon annan om att en gärning ska utföras,
2. försöker anstifta någon annan att utföra en gärning, eller
3. åtar eller erbjuder sig att utföra en gärning.

Det ska inte dömas till ansvar för förberedelse eller stämpling till brott om faran för att brottet skulle fullbordas var ringa, om inte faran var ringa eller utesluten till följd av en myndighets åtgärd för att bekämpa brott. Det ska inte heller dömas till ansvar om gärningen med hänsyn till omständigheterna är mindre allvarlig.

Straffet för förberedelse eller stämpling till brott ska bestämmas under den högsta och får sättas under den lägsta gräns som gäller för fullbordat brott. Högre straff än fängelse i två år får bestämmas endast om fängelse i sex år eller mer kan följa på det fullbordade brottet.

3 § Den som frivilligt, genom att avbryta utförandet av en gärning eller på annat sätt, har föranlett att ett brott inte fullbordats, ska inte dömas för försök, förberedelse eller stämpling till brottet. Även om brottet har fullbordats ska den som har tagit olovlig befattning med hjälpmedel inte dömas till ansvar för det, om han eller hon frivilligt har förebyggt den brottsliga användningen av hjälpmedlet.

¹ Prop. 2025/26:49, bet. 2025/26:JuU19, rskr. 2025/26:166.

² Senaste lydelse 2016:508.

4 §³ Om ansvar är föreskrivet för en viss gärning, ska inte bara den som har utfört gärningen utan även den som har främjat gärningen med råd eller dåd dömas till ansvar. Detsamma gäller för en gärning som är straffbelagd i annan lag eller författning, om fängelse är föreskrivet för gärningen.

Den som inte är att anse som gärningsman döms, om han eller hon har förmått annan till utförandet, för anstiftan av brottet och annars för medhjälp till det.

Varje medverkande bedöms utifrån det uppsåt eller den oaktsamhet som ligger honom eller henne till last. Det som är föreskrivet om ansvar för en gärning av syssloman, gäldenär eller annan i särskild ställning gäller även för den som tillsammans med honom eller henne har medverkat till gärningen.

Denna paragraf gäller inte om något annat följer av vad som är föreskrivet för särskilda fall.

5 § Det får dömas till lindrigare straff än vad som är föreskrivet för ett brott om

1. någon har förmåtts att medverka till brott genom tvång, svek eller missbruk av hans eller hennes ungdom, oförstånd eller beroende ställning,

2. någon har medverkat endast i mindre mån, eller

3. ansvar för ett brott är föreskrivet för någon i särskild ställning och någon annan ska dömas för medverkan till brottet.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

7 § Om ansvar enligt denna balk förutsätter att någon genom brott bereder sig vinning eller tillägnar sig något, ska det också dömas till ansvar om någon avsiktligen bereder någon annan vinning eller tillägnar någon annan något.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2026.

På regeringens vägnar

JOHAN FORSSELL

Elin Bellander
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 1994:458.